

dog ikke enhver form for bestikkelse, men er begrænset til bestikkelse i internationale forretningsforhold.

Som nævnt i pkt. 5.2 medfører artikel 13 i Europarådets korruptionskonvention som udgangspunkt pligt til at kunne straffe hvidvaskning af udbytte, når forførbrydelsen består i en strafbar handling i henhold til artikel 2-12.

Denne kriminaliseringspligt er dog undergivet to begrænsninger.

For det første er der ikke pligt til at kriminalisere hvidvaskning i det omfang, udbyttet stammer fra en handling, som det pågældende land har taget forbehold over for at kriminalisere.

Som anført i pkt. 4.7.1.7 foreslås det, at Danmark ved ratifikationen af korruptionskonventionen tager forbehold over for artikel 12 om handel med indflydelse, så Danmark ikke er folkeretligt forpligtet til at kunne straffe handlinger, der er omfattet af artikel 12, i videre omfang, end straffelovens regler om forsøg og medvirken (§§ 21 og 23) giver mulighed for.

For det andet er der ikke pligt til at kriminalisere hvidvaskning af udbytte fra bestikkelse i det omfang, det pågældende land ikke anser sådanne handlinger for alvorlige i forbindelse med lovgivningen om hvidvaskning af penge.

5.5.1.2. For så vidt angår opfyldelsen af den pligt, der er indeholdt i anden protokol til svigskonventionen om at kriminalisere hvidvaskning af udbytte, der hidrører fra EU-svig, må der i tilknytning til den foreslåede nye bestemmelse i straffelovens § 289 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 8, samtidig ske en udvidelse af straffelovens § 284 om hæleri. Det foreslås derfor, at der i 284 indsættes en henvisning til § 289 a, således at der også kan straffes for hæleri med hensyn til EU-svig.

For så vidt angår pligten til at kriminalisere hvidvaskning af udbytte fra bestikkelse, kan rækkevidden af pligten efter de tre retsakter give anledning til tvivl.

Artikel 7 i OECD-konventionen indebærer isoleret set ikke pligt til at kriminalisere hvidvaskning af udbytte fra bestikkelse af udenlandske embedsmænd, idet bestikkelse af danske embedsmænd ikke indgår som en forførbrydelse i danske hæleribestemmelser, herunder § 284.

På samme måde indebærer artikel 13 i korruptionskonventionen næppe i sig selv en pligt for Danmark til at kriminalisere hvidvaskning af udbytte fra de bestikkelsesforhold, der er omfattet af konventionen, idet disse bestikkelseshandlinger ikke i dag udgør forførbrydelser i hæleribestemmelser, herunder straffelovens § 284.

Da hvidvaskning af udbytte fra den form for aktiv og passiv bestikkelse af tjenestemænd, der er omfattet af anden protokol til EU-svigskonventionen, imidlertid skal være strafbar, finder Justitsministeriet det rigtigst generelt at kriminalisere hvidvaskning af udbytte fra aktiv og passiv bestikkelse i den offentlige sektor.

Det foreslås derfor, at straffelovens § 284 udvides til også at omfatte hæleri med hensyn til § 122 og § 144 (dvs. udbytte fra aktiv og passiv bestikkelse i dansk, udenlandsk og international offentlig tjeneste eller hverv).

Under hensyn til, at retsakterne ikke forpligter hertil - herunder efter Justitsministeriets opfattelse heller ikke korruptionskonventionens artikel 13 - stilles der ikke i denne sammenhæng forslag om at kriminalisere hvidvaskning af udbytte, der hidrører fra bestikkelse i den private sektor.

Det tilføjes, at Justitsministeriet ikke herved har taget stilling til, i hvilket omfang der måtte være grundlag for en yderligere udvidelse af hæleribestemmelsen i § 284.

Sammenfattende foreslås det herefter, at § 284 udvides, så der også kan straffes for hæleri med hensyn til udbyttet ved overtrædelse af § 122, § 144 og § 289 a.

Om det nærmere indhold af den foreslåede udvidelse af straffelovens § 284 og den dertil knyttede ændring af strafudmålingsbestemmelsen i straffelovens § 285, stk. 1, henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 5 og 6.

Det kan i øvrigt oplyses, at Udvalget om økonomisk kriminalitet og datakriminalitet, jf. ovenfor under pkt. 1.4, i sin første delbetænkning bl.a. har stillet forslag om en generel udvidelse af straffelovens hæleribestemmelse, således at den kommer til at omfatte udbytte fra enhver form for kriminalitet. En gennemførelse af udvalgets forslag vil således indebære en yderligere udvidelse af hælerikriminaliseringen end det, der følger af nærværende lovforslag.

5.5.2. Juridiske personer.

5.5.2.1. Som det fremgår af pkt. 5.1., medfører artikel 3 i anden protokol til EU-svigskonventionen pligt til at kunne straffe *juridiske personer* for EU-svig, aktiv bestikkelse i forhold til fællesskabstjenestemænd, nationale tjenestemænd og tjenestemænd i andre EU-medlemsstater samt hvidvaskning af udbytte, der hidrører fra EU-svig samt aktiv og passiv bestikkelse i forhold til fællesskabstjenestemænd, nationale tjenestemænd og tjenestemænd i andre EU-medlemsstater, når overtrædelsen er begået for at skaffe den juridiske person vinding.